

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 noiembrie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecători - Elena Covalenco, Nicolae Gordilă,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 26 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2013 de avocatul Cotruță Pavel în numele inculpatului

Brașevan Valentin Vladimir, născut la 06 octombrie 1988, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str.A.Vlahuța 3.

Termenul examinării cauzei în:

prima instanță de la 08.12.2011 pînă la 26.12.2012,

instanța de apel de la 26.01.2013 pînă la 25.02.2013,

instanța de recurs de la 10.09.2013 pînă la 13.11.2013.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 26 decembrie 2012, Brașevan Valentin a fost condamnat în baza art.188 alin.(2) lit.e) Cod penal la 7 ani închisoare.

În temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, prin adăugarea parțială a pedepsei fixate prin sentința judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 29.11.2011, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Brașevan Valentin, la 15 mai 2011, în jurul orei 03.00, avînd scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, s-a apropiat de ghereta de vînzare a țigărilor din str.Saharov colț cu str.D.Rîșcanu, mun.Chișinău, unde a atacat-o pe vînzătoarea Dolbuș Galina și amenințînd-o cu un pistol de model neidentificat, în mod deschis a sustras bani în sumă de 1364,80, cauzîndu-i proprietarului SRL „Tehnoengineering Grup” o daună materială.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul P.Cotruță în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat, invocînd că probele prezentate în sprijinul învinuirii nu dovedesc vinovăția acestuia în săvîrșirea faptei incriminate, amprente papilare ridicate de la locul săvîrșirii infracțiunii nu aparțin inculpatului, acestea fiind preluate din baza de date în care se păstrau; declarațiile martorului G.Dolbuș nu sînt obiective și acestea nu pot sta la baza condamnării inculpatului, deoarece din spusele ultimei infractorul vorbea în limba de stat, pe cînd inculpatul este vorbitor de limbă rusă; partea acuzării nu a prezentat probe ce ar confirma pretinsa daună cauzată prin infracțiune: actul de inventariere nr.1505/11 din 15.05.2011 nu este semnat de către vînzătorul G.Dolbuș și nici de către contabilul-șef.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2013, apelul avocatului P.Cotruță în numele inculpatului V.Brașevan a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a constatat că probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile lui corect au fost încadrate în baza art.188 alin.(2) lit.e) Cod penal, fiind bazate pe declarațiile reprezentantului părții vătămate A.Doroșchevici, a martorilor G.Dolbuș, D.Cojocari, specialistului D.Coșman și actele cauzei - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 15.05.2011, raportul de constatare tehnico-științifică din 15.05.2011, raportul de expertiză din 24.09.2011, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 17.08.2011, conform cărora G.Dolbuș l-a recunoscut pe inculpatul V.Brașevan ca persoană care a amenințat-o cu pistolul și a sustras banii, probe care, analizate în ansamblu, coroborează între ele, nu trezesc careva dubii, confirmă vina acestuia în cele incriminate și combat argumentele inculpatului, precum că nu a comis infracțiunea dată.

Astfel, instanța luînd în considerație că în cauză există probe ce dovedesc cu certitudine săvîrșirea de către V.Brașevan a infracțiunii incriminate, a considerat argumentul invocat de apelant cu privire la nevinovăția inculpatului ca nefondat, mai mult că la fața locului au fost depistate amprente papilare ce aparțin inculpatului, iar raportul de expertiză fiindu-le comunicat părțile, careva obiecții asupra lui aceștia nu au înaintat.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că sînt lipsite de relevanță criticele cu privire la încadrarea juridică a faptei incriminate inculpatului, fiind corectă determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite de inculpat și semnele componente de infracțiune, prevăzute de art.188 alin.(2) lit.e) Cod penal.

Referitor la măsura de pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a concluzionat că aceasta este una echitabilă, la care prima instanță a ținut seama de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal.

Cît privește mărimea quantumului prejudiciului cauzat prin infracțiune, instanța de apel a constatat că acesta a fost dovedit și că în cadrul procesului penal nu a fost înaintată acțiunea civilă.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul P.Cotruță în numele inculpatului V.Brașevan care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, inclusiv și asupra motivului că au fost comise grave încălcări de procedură la stabilirea identității subiectului infracțiunii prin determinarea urmelor papilare, în rest, invocînd repetat aceleași motive cum au fost invocate în apel și descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, ca temeiuri de casare a hotărîrilor judecătorești este invocat art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea

instanței de apel conține o eroare de drept atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Raportînd norma dată la situația în cauză, Colegiul penal constată că temeiurile la care se referă autorul recursului nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Sub aspectul situației de “neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul penal reține că instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui V.Brașevan în comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit.e) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și minuțios în textul hotărîrilor instanțelor de fond, prin care se confirmă vinovăția inculpatului în cele incriminate, și anume prin declarațiile:

- reprezentantului părții vătămate A.Doroșchevici, care a relatat că de la juristul firmei V.Mitrofan a aflat că, în noaptea spre 15.05.2011 a fost săvîrșit un atac asupra gheretei de comercializare a țigărilor din str.D.Rîșcanu colț cu str.Sahorov, mun.Chișinău, în urma căreia angajata G.Dolbuș a fost amenințată și sustrăși banii în sumă de 1364 lei, inventarea în ghișeu a fost efectuată la 15.05.2011, în legătură cu ce a depus plîngere la poliție;

- martorului G.Dolbuș, care a explicat că la 15.05.2011, în jurul orei 02.00-03.00 se pregătea să facă procesul-verbal pentru predarea schimbului, cineva a bătut în geamul gheretei, deschizînd geamul, în fața sa l-a văzut pe inculpat, care avea în mînă un pistol pe care l-a îndreptat spre ea și, sprijinindu-se de bara din interiorul gheretei, i-a cerut să-i transmită banii din casă, dînsa i-a văzut bine chipul inculpatului, deoarece ghereta are o iluminare bună, acesta se afla la nivelul ferestrei, avea înălțimea de 1.60-1.70, frezură scurtă de culoare deschisă, nasul mare și era îmbrăcat într-o scurtă neagră, închisă la fermuar;

- martorului D.Cojocari, care a lămurit că activînd în calitate de manager la SRL „Tehnoengineering Grup”, în anul 2011 pe la ora 02.00, a fost apelat telefonic de către vînzătoarea G.Dolbuș, care i-a comunicat că a fost comis un atac asupra ei și au fost sustrăși bani aproximativ în sumă de 1200 lei. În urma inventarierii, la care a participat împreună cu directorul comercial și vînzătoarea G.Dolbuș, s-a depistat lipsa banilor, și anume diferența între banii bătuți prin aparatul de casă și banii care se aflau în safeu;

- specialistul V.Goșman, care a explicat că activînd în calitate de expert-superior, s-a deplasat la locul săvîrșirii crimei, deoarece era noapte, urmele papilare nu puteau fi fotografiate, dat fiind că aparatul de fotografiat are blits și la fotografiere acestea nu se reflectă, din care motiv urmele depistate de pe geamul gheretei au fost ridicate cu ajutorul peliculei adezive, fiind împachetate și sigilate în plic;

și actele cauzei: - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 15.05.2011 din care rezultă că, în urma examinării gheretei, prin metoda prelucrării diferitor suprafețe cu praf „Rubin” și „Saja”, de pe partea exterioară a vitrinei, în regiunea geamului, au fost depistate urme papilare, care au fost ridicate cu ajutorul peliculei adezive fiind împachetate și sigilate în plic; - raportul de expertiză nr.71 din 24.09.2011, prin care s-a constatat că urmele papilare depistate și ridicate de la fața locului de pe folia adezivă nr.2 au fost create de către V.Brașevan cu regiunea hipotenarului mâinii stîngi; - procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 17.08.2011, potrivit căruia martorul G.Dolbuș l-a recunoscut pe V.Brașevan ca persoana care la 15.05.2011 a amenințat-o cu pistolul și a sustras banii.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția lui V.Brașevan, după cum rezultă din hotărârile instanțelor de fond, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluzia prin cumulumul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că inculpatul nu a comis infracțiunea pentru care a fost recunoscut vinovat, sînt neîntemeiate și contravin declarațiilor martorului G.Dolbuș, care a văzut chipul anume a inculpatului, dat fiind faptul că ghereta era luminată și acesta se afla la nivelul ferestrei, și raportului de expertiză nr.71 din 24.09.2011, potrivit căruia urmele papilare ridicate de la fața locului aparțin anume lui V.Brașevan, iar nerecunoașterea vinovăției de către aceasta nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvîrșirea infracțiunii imputate.

Lipsit de temei este și argumentul recurentului, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivului că au fost comise încălcări grave de procedură la stabilirea identității subiectului infracțiunii prin determinarea urmelor papilare, deoarece, după cum rezultă din partea descriptivă a deciziei, aceasta a dat răspuns la motivul invocat. Totodată, instanța a menționat că, la 03.11.2011, inculpatului fiindu-i adus la cunoștință raportul de expertiză nr.71 din 24.09.2011, prin care s-a constatat că urmele papilare ridicate de la fața locului aparțin anume lui, acesta careva obiecții nu a înaintat, iar odată ce nu a fost de acord cu concluziile raportului, nu l-a contestat în conformitate cu prevederile legii.

Colegiul penal remarcă că, recursul repetă textul apelului și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel minuțios le-a examinat și, apreciind toate probele din dosar, examinîndu-le în ansamblu, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, corect considerîndu-le neîntemeiate.

Temeiurile invocate de recurent, precum că instanțele nu au dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei și nu sînt prevăzute ca temei pentru recurs în art.427 Cod de procedură penală.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75-76, 82 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul

pericolului social al infracțiunii comise, persoana acestuia, că anterior a fost judecat și a comis infracțiunea în stare de recidivă, și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cotruță Pavel în numele inculpatului Brașevan Valentin, împotriva sentinței Judecătorei Rîșcani, mun.Chișinău din 26 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2013, în cauza penală privindu-l pe Brașevan Valentin, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 decembrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă